

Kapitel IX.

Næringsrettens Ophør.

§ 42.

Næringsadkomst efter denne Lov bortfalder:

- 1) ved Adkomsthaverens Død,
- 2) ved, at tidsbegrænset Adkomst ikke ved Periodens Udløb fornyes,
- 3) ved Ikke-Benyttelse af Adkomsten,
- 4) ved Frasigelse af Adkomsten,
- 5) ved Adkomstens Forbrydelse og
- 6) ved Ekspropriation.

Ved Mandens Død gaar Adkomsten over til den indtil hans Død med ham samlevende Hustru. Bortfalder Adkomst ved Dødsfald, har Boet Ret til ved en Bestyrer (§ 7) at fortsætte Forretningen til første almindelige Flyttedag, der indtræffer mindst 12 Maaneder efter Dødsfaldet.

Naar Bevilling til Gæstgiveri eller Beværterdrift udløber og ikke efter Ansøgning fornyes, er Bevillingsmyndigheden pligtig paa Ansøgerens Begæring at oplyse Grunden til Ikke-Fornyelsen. Har denne sin Grund i, at Ansøgeren ikke findes at opfylde den i § 4, Nr. 6, for Opnaaelse af Bevilling satte Betingelse, kan Ansøgeren inden 1 Maaned efter at være gjort bekendt med denne Begrundelse indanke Sagen for Indenrigsministeriet, som træffer den endelige Beslutning om, hvorvidt Fornyelse skal finde Sted eller ikke. Er Ikke-Fornyelsen begrundet i andre Forhold, afgøres Spørgsmaalet om Erstatning efter Reglerne i § 43. For saa vidt der bliver Erstatning at udrede, skal i København og Købstæderne Kommunalbestyrelsen træffe den endelige Beslutning om Ikke-Fornyelsen.

Adkomst ifølge Bevilling, der uafbrudt i 2 Aar ikke har været udøvet, er derved bortfaldet, selv om Adkomsten i Løbet af de 2 Aar har været fornyet. Ved Fornyelsen kan det dog bestemmes, at Tiden før Fornyelsen helt eller delvis ikke skal medregnes til de 2 Aar. Er Bevilling bortfaldet paa Grund af Ikke-Benyttelse, bliver Adkomstbrevet at kassere i København af Magistraten, i Købstæderne af Politimesteren og paa Landet af Amtmanden.

Frasigelse sker ved Tilbagegivelse af Adkomstbrevet til de nævnte Myndigheder eller ved hos disse at lade Brevet faa fornøden Paategning om Frasigelsen. Afgiftspligten for Handel med og Udskænkning af stærke Drikke vedvarer, til Frasigelsen har fundet Sted paa nævnte Maade; dog kan vedkommende Kommunalbestyrelse, for saa vidt angaar den Kommunen tilkommende Andel i Afgiften, og Indenrigsministeriet, forsaa vidt angaar den Statskassen tilkommende Andel, gøre Undtagelse herfra, naar det tilstrækkelig godtgøres, at Forhandlings- eller Udskænkingsretten ikke har været udøvet i den paagældende Afgiftsperiode.

Adkomsten bortfalder, foruden ved ifølge § 35 eller § 36 ved Dom at blive kendt forbrudt, tillige, naar Adkomsthaveren dømmes til Strafarbejde eller for Betleri, Løsgænger, for de i Straffelovens 23de og 26de Kapitler og Lov Nr. 81 af 30. Marts 1906 § 3, 1ste og 2det Stykke, ommeldte Forbrydelser eller efter midlertidig Lov af 1. April 1911 § 1, jfr. Straffelovens § 203, og efter dens §§ 4, 5 og 6 til mindst Fængsel paa Vand og Brød eller Tvangsarbejde eller i mindst 2 Maaneder til Fængsel paa sædvanlig Fangekost.